

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 25ης Οκτωβρίου 1993 *

Στην υπόθεση T-41/93,

B, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγων,

υποστηριζόμενος από την

Union syndicale-Bruxelles, ευρωπαϊκή δημόσια υπηρεσία, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους Gérard Collin και Thierry Demaseure, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Annecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία αυτή αρνήθηκε στον προσφεύγοντα την απόδοση κατά 100 % των οδοντιατρικών εξόδων που οφείλονταν σε βαρεία ασθένεια,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. P. Briët, Πρόεδρο, A. Saggio και C. W. Bellamy, δικαστές,

γγραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Περιστατικά, διαδικασία και αιτήματα

- 1 Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, είναι διαβητικός εξαρτώμενος από ινσουλίνη. Η ασθένειά του εξομοιώθηκε με βαρεία ασθένεια από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ), για τον λόγο δε αυτό του αποδίδονται κατά 100 % τα ιατρικά του έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 72, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).
- 2 Στις 13 Ιανουαρίου 1993 ο προσφεύγων υπέβαλε στο γραφείο εκκαθαρίσεως του κοινού συστήματος ασφαλίσεως κατά ασθενειών των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προϋπολογισμό οδοντιατρικών εξόδων που αφορούσαν την τοποθέτηση τεσσάρων γναθικών εμφυτευμάτων και δεκατεσσάρων οδόντων ή κινητών προθέσεων. Στις 14 Ιανουαρίου 1993 το γραφείο εκκαθαρίσεως ενέκρινε τον προϋπολογισμό που υπέβαλε ο προσφεύγων, αλλά μόνον όσον αφορά την τοποθέτηση των δεκατεσσάρων οδόντων ή κινητών προθέσεων. Καμία απόδοση δεν εγκρίθηκε για τα τέσσερα γναθικά εμφυτεύματα. Επιπλέον, όσον αφορά την απόδοση των εξόδων για την τοποθέτηση δεκατεσσάρων οδόντων ή κινητών προθέσεων, το γραφείο εκκαθαρίσεως εφάρμοσε το τιμολόγιο του 80 % που προβλέπεται για την απόδοση οδοντιατρικών υπηρεσιών και προθέσεων στο σημείο VI του παραρτήματος I της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: κανονιστική ρύθμιση).

- 3 Ο προσφεύγων υπέβαλε στις 3 Φεβρουαρίου 1993, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της 14ης Ιανουαρίου 1993 του γραφείου επικαθάρσεως. Ο προσφεύγων, ο οποίος θεωρούσε ότι όλα τα εν λόγω οδοντιατρικά έξοδα οφείλονταν στη «βαρεία ασθένεια» του κατά την έννοια του άρθρου 72, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και του σημείου IV του παραρτήματος I της κανονιστικής ρυθμίσεως, έκρινε ότι είχε δικαίωμα, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, αποδόσεως των εξόδων σε ποσοστό 100 %. Ελλείψει απαντήσεως εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η ένσταση αποτέλεσε αντικείμενο σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως στις 3 Ιουνίου 1993.
- 4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 1993 ο προσφεύγων υπέβαλε προσφυγή ζητώντας:
 - την ακύρωση της αποφάσεως της 14ης Ιανουαρίου 1993 περί μη αποδόσεως στο σύνολό τους των οδοντιατρικών εξόδων για τα τέσσερα γναθικά εμφυτεύματα καθώς και της αποφάσεως περί μη εφαρμογής του ποσοστού αποδόσεως 100 % στο σύνολο των οδοντιατρικών παροχών που εξειδικεύονται στον προϋπολογισμό·
 - εφόσον κριθεί αναγκαίο, ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε στις 3 Φεβρουαρίου 1993·
 και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.
- 5 Κατόπιν αιτήσεώς της, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Ιουνίου 1993, επιτράπη στην Union syndicale των Βρυξελλών, με διάταξη της 14ης Ιουλίου 1993, να παρέμβει υπέρ του προσφεύγοντος.
- 6 Κατόπιν αιτήσεως του προσφεύγοντος, ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου αποφάσισε να μην αναγράφεται το όνομά του σε όλες τις δημοσιεύσεις.

7 Στις 16 Ιουλίου 1993, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως απή-
θυνε στον προσφεύγοντα υπηρεσιακό σημείωμα με το οποίο τον πληροφο-
ρούσε ότι έγινε δεκτή η ένστασή του. Το κείμενο του σημειώματος αυτού έχει
ως εξής:

«Όσον αφορά την απόδοση των εξόδων για τα εμφυτεύματα, έχω την τιμή να
σας πληροφορήσω ότι αποφάσισα, αφού έλαβα γνώση της γνωμοδοτήσεως 9/93
της επιτροπής διαχειρίσεως της υγειονομικής ασφαλίσεως, της 5ης Μαΐου 1993,
να σας εγκριθεί η απόδοση κατ' εξαίρεση και ενόψει του σημείου XV, παρά-
γραφος 2, του παραρτήματος Ι της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη
των κινδύνων ασθενείας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η
απόφαση αυτή στηρίζεται ιδίως στη διαπίστωση ότι είναι απολύτως αναγκαία
τα εμφυτεύματα, λόγω της βαρείας ασθενείας.

Όσον αφορά την απόδοση των λοιπών εξόδων που προβλέπονται στον προϋ-
πολογισμό, αποφάσισα να σας εγκριθεί ποσοστό 100 %, επειδή οφείλονται
επίσης στη βαρεία ασθένεια.

Η απόδοση των αντιστοίχων εξόδων θα γίνει μετά από αίτηση που θα υποβά-
λετε αργότερα.»

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιου-
νίου 1993, η Επιτροπή υπέβαλε αίτημα καταργήσεως της δίκης δυνάμει του άρ-
θρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας και ζήτησε να κριθεί το αίτημά της
χωρίς να γίνει συζήτηση επί της ουσίας.

9 Οι παρατηρήσεις του προσφεύγοντος καθώς και της παρεμβαίνουσας επί του
αιτήματος καταργήσεως της δίκης κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδι-
κείου στις 6 Σεπτεμβρίου 1993.

- 10 Στη διαδικασία περί καταργήσεως της δίκης, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την παρούσα προσφυγή ως απαράδεκτη ελλείψει αντικειμένου·

— να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

- 11 Στις παρατηρήσεις του επί του θέματος καταργήσεως της δίκης, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— είτε να αναβληθεί η δίκη είτε να οριστεί προθεσμία για να δηλώσει η Επιτροπή αν δέχεται να καταβάλει τους τόκους και τα δικαστικά έξοδα.

- 12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μην περατωθεί η δίκη με διάταξη απορρίπτουσα την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 13 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί του παρεμπόπτοντος ζητήματος συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι εν προκειμένω έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την έρευνα των στοιχείων της δικογραφίας και ότι δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Επί της ελλείψεως αντικειμένου της δίκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Δεδομένου ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 δέχθηκε τα αιτήματα του προσφεύγοντος, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο προσφεύγων δεν έχει πλέον έννομο συμφέρον και ότι κατόπιν αυτού η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου. Η Επιτροπή θεωρεί, πράγματι, ότι η έννοια του εννόμου συμφέροντος για την άσκηση προσφυγής αφορά το συμφέρον των προσφευγόντων να προσβάλουν ενδίκως τις διοικητικές πράξεις που τους βλάπτουν.
- 15 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι είχε κατά τον χρόνο της καταθέσεως της προσφυγής συμφέρον ατομικό, γεγονυμένο και ενεστώς για την άσκησή της και ότι το παραδεκτό μιας προσφυγής πρέπει να κρίνεται μόνο σε σχέση με την ημέρα της καταθέσεώς της. Προσθέτει ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 τον ικανοποιεί μόνο μερικώς, δεδομένου ότι ορίζει ότι «η απόδοση των αντιστοίχων εξόδων θα γίνει μετά από αίτηση που θα υποβάλει αργότερα». Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι με τη διατύπωση αυτή η ΑΔΑ φαίνεται να αποκλείει την απόδοση των οδοντιατρικών εξόδων από την ημέρα που τα κατέβαλε. Περαιτέρω, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή ούτε στην προαναφερθείσα απόφαση ούτε στην ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε δήλωσε ότι δέχεται να αναλάβει τα έξοδα στα οποία αυτός αναγκάστηκε να υποβληθεί. Ο προσφεύγων καταλήγει ότι δέχεται να παραιτηθεί από την προσφυγή εφόσον η Επιτροπή δεχθεί να του καταβάλει τους τόκους, υπολογιζόμενους προς 8 % ετησίως, από της ημερομηνίας καταβολής των επιδίκων οδοντιατρικών εξόδων, και να αναλάβει τα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει το αίτημα του προσφεύγοντος, ιδίως δε το αίτημά της να μην περατωθεί η δίκη με διάταξη απορρίπτουσα την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 17 Η κανονιστική ρύθμιση προβλέπει δύο στάδια στη διαδικασία αποδόσεως των εξόδων ορισμένων οδοντιατρικών προθέσεων και της ορθοδοντικής θεραπείας (σημείο VI, του παραρτήματος I, της κανονιστικής ρυθμίσεως). Κατ'

εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της κανονιστικής ρυθμίσεως, ο υπάλληλος οφείλει καταρχάς να ζητήσει προηγούμενη έγκριση του γραφείου εγκαταστάσεως, υποβάλλοντας κατά προσέγγιση προϋπολογισμό των ιατρικών εξόδων. Όταν δοθεί η έγκριση, ο υπάλληλος οφείλει περαιτέρω να υποβάλει, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, της κανονιστικής ρυθμίσεως, αίτηση αποδόσεως των εξόδων που κατέβαλε, η οποία πρέπει να συνοδεύεται με τα πρωτότυπα δικαιολογητικά.

- 18 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο προϋπολογισμός που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 13 Ιανουαρίου 1993 συνιστά αίτηση προηγούμενης εγκρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, της κανονιστικής ρυθμίσεως και ότι, κατόπιν αυτού, η επίδικη απόφαση αποτελεί απάντηση στην αίτηση αυτή. Η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993, η οποία επιτρέπει την απόδοση όλων των οδοντιατρικών εξόδων που αναφέρονται στον προϋπολογισμό της 13ης Ιανουαρίου 1993 κατά 100 % χωρίς καμία εξαίρεση, υποκατέστησε την επίδικη απόφαση.
- 19 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όταν η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο προσφυγής αντικαθίσταται από νέα απόφαση η οποία ικανοποιεί πλήρως τον προσφεύγοντα, πρέπει να θεωρείται ότι εξέλειψε το αντικείμενο της προσφυγής. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να καταργηθεί η δίκη (βλ. παραδείγματος χάρι τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουνίου 1992, T-81/91, Feltz κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-1827· απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1992, T-28/90, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2285).
- 20 Ο προσφεύγων δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 τον ικανοποιεί μόνον εν μέρει για τον λόγο ότι η απόδοση θα γίνει μετά την υποβολή σχετικής αιτήσεως. Πράγματι, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, περίπτωση γ', της κανονιστικής ρυθμίσεως προβλέπει ότι ο υπάλληλος, για να του αποδοθούν τα έξοδα που προκύπτουν από παροχές οι οποίες υπόκεινται σε έγκριση, πρέπει να υποβάλει αίτηση αποδόσεως αφού έχει λάβει προηγούμενη έγκριση. Ο προϋπολογισμός που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 13 Ιανουαρίου 1993 συνιστά αίτηση προηγούμενης εγκρίσεως. Το αποτέλεσμα της αποφάσεως της 16ης Ιουλίου 1993 ήταν να χορηγήσει την αιτηθείσα προηγούμενη έγκριση και πρέπει επομένως να θεωρηθεί ότι ικανοποιεί πλήρως τον προσφεύγοντα.

- 21 Επιπλέον, το γεγονός ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 δεν προβλέπει καμία καταβολή τόκων υπέρ του προσφεύγοντος δεν μπορεί να συνεπάγεται τη διατήρηση του αντικειμένου της προσφυγής, δεδομένου ότι η προσφυγή ζητεί μόνον την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ουδόλως δε την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων από την Επιτροπή λόγω της λήψεως της επίδικης αποφάσεως.
- 22 Ενόψει των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η προσφυγή, η οποία υποβλήθηκε μετά την εξάντληση της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση της αποφάσεως που δέχθηκε τα αιτήματα του προσφεύγοντος, ήταν παραδεκτή κατά τον χρόνο της καταθέσεώς της, αλλά ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 κατέστησε τη δίκη άνευ αντικειμένου. Επομένως, η δίκη πρέπει να καταργηθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 23 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης, το Πρωτοδικείο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του.
- 24 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η καθής κοινοποίησε στον προσφεύγοντα την απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993 με την οποία δέχθηκε την ένστασή του μετά την άσκηση της παρούσας προσφυγής και μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Επίσης, στην Union syndicale επιτράπηκε να παρέμβει στη δίκη με διάταξη του Προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1993, δηλαδή δύο ημέρες πριν από τη λήψη της αποφάσεως που δέχθηκε τα αιτήματα του προσφεύγοντος.
- 25 Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη και το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν παραιτήθηκε από την προσφυγή του μετά την ικανοποίηση των αξιώσεών του με την απόφαση της 16ης Ιουλίου 1993. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Πρωτοδικείο θεωρεί δίκαιο να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων και εκείνων τα οποία κατέβαλε η παρεμβαίνουσα, πλην των εξόδων που κατέβαλαν ο προσφεύγων και η παρεμβαίνουσα μετά την 16η Ιουλίου 1993, τα οποία πρέπει να φέρουν αυτοί οι ίδιοι.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Καταργεί τη δίκη.

2) Η καθής φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων και εκείνων της παρεμβαίνουσας, πλην των εξόδων τα οποία κατέβαλαν ο προσφεύγων και η παρεμβαίνουσα μετά τις 16 Ιουλίου 1993, τα οποία φέρουν αυτοί.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. P. Briët